

МЕТОДИ ТА ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ ЧИТАННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ СТУДЕНТІВ ІНЖЕНЕРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

В.В. Чмель

Національний технічний університет України "КПІ"

Розвиток та зміцнення міжкультурних зв'язків, збільшення обсягів доступної інформації вимагають від сучасних фахівців вільного володіння іноземними мовами, що кидає виклик викладачам вищих навчальних закладів. Пріоритетним завданням для них стає навчання студентів іношомовному спілкуванню, вмінню самостійно здобувати, опрацьовувати та використовувати отримані знання у своїй подальшій професійній діяльності.

Існує багато факторів, що впливають на успіх викладача, серед яких стратегії та підходи до навчання. Останнім часом широкого застосування набули такі підходи як соціокультурний, комунікативний, особистісний, гуманістичний та інші. Але тільки вдале поєднання різних методів може дати бажаний результат у навчанні іноземної мови. Поява у відкритому доступі автентичних джерел: наукових статей, навчальних текстів, презентацій, тощо, дають можливість викладачу постійно вдосконалювати процес навчання.

Читання у мовленнєвій діяльності студентів набуває все більшого значення, адже щоб опрацювати та застосувати інформацію її потрібно, перш за все, прочитати. Отже, читання це один з способів набуття необхідних знань.

При роботі з текстом студентам необхідно розпізнати текст, перекласти його, встановлюючи значення незнайомих слів та зрозуміти деталі змісту. Щоб полегшити цей процес, викладач має ретельно підібрати навчальний матеріал, підготувати студентів для сприйняття цього матеріалу.

Особливо важко викликати у всіх учнів навчальної групи особисту зацікавленість в обговоренні, потреби в цьому. Це вимагає від учителя хорошого знання психології своїх учнів, їх інтересів, захоплень, відносин, обліку цих особливостей при пошуку і відборі навчальних завдань, проблем, необхідних учбових матеріалів, організації занять [1, с.19, 22].

Отже, створити на занятті атмосферу, що спонукає студентів до активної роботи, сприяє позитивному сприйняттю та міцному засвоєнню знань стають першочерговими завданнями для викладача.

Найбільш розповсюдженими методами опрацювання текстів на занятті являються:

- активізація раніше отриманих знань по темі, що вивчається. Викладач допомагає пов'язати ці знання з матеріалом тексту та допомагає студентам краще зрозуміти сам текст та засвоїти новий матеріал;
- встановлення зв'язків зі знаннями отриманими на заняттях з інших предметів або з власним досвідом студентів;
- відповіді на запитання до, під час та після читання тексту визначають мету читання, дають можливість сконцентрувати увагу на змісті

тексту, заохочують студентів відслідковувати його розуміння. Відповідаючи на питання студенти використовують як ті знання, які вони вже мають, так і ті, які вони отримали читаючи текст;

- постановка запитань до тексту змушує студентів усвідомлювати чи зможуть вони самі відповісти на питання. Також студенти вчаться задавати такі питання, які вимагають поєднання інформації з різних частин тексту;

- аналіз тексту може відбуватися шляхом складання плану або підзаголовків для частин тексту;

- узагальнення тексту вимагає від студентів, перш за все, визначити що являється головним в тому, що вони читають і передати це своїми словами, пов'язати головні думки тексту, допомагає опустити неважливу інформацію та запам'ятати головне.

Узагальнення отриманих знань по темі, як правило, являється фінальним етапом роботи. Домашнім завданням може бути написання есе або підготовка доповіді з презентацією на основі вивченого матеріалу, що вимагає від студентів систематизації знань, пошуку інших джерел інформації та вдосконалення навичок письма та монологічного мовлення.

Отже, читання є невід'ємною складовою навчання іноземної мови студентів інженерних спеціальностей, яка стимулює розвиток всіх інших видів мовленнєвої діяльності та готує до самостійного опанування професійно-орієнтованої інформації. Тому застосування викладачем різних методів та підходів в навчальному процесі зроблять його цікавим і продуктивним та успішним і корисним для студентів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Коростелев В.С. Коммуникативность и псевдокоммуникативность / В.С. Коростелев // Иностранные языки в школе. – 1991. - №5. – С. 17- 22.